

Pozměňovací návrh 2
Ernest Urtasun
za skupinu Verts/ALE

Zpráva
Pervenche Berès

A8-0190/2015

Přezkum rámce pro správu ekonomických záležitostí: kontrolní hodnocení a výzvy
2014/2145(INI)

Návrh usnesení (čl. 170 odst. 4 jednacího řádu), kterým se nahrazuje nelegislativní návrh usnesení A8-0190/2015

Usnesení Evropského parlamentu o přezkumu rámce pro správu ekonomických záležitostí: kontrolní hodnocení a výzvy

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 472/2013 ze dne 21. května 2013 o posílení hospodářského a rozpočtového dohledu nad členskými státy eurozóny, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi¹,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 473/2013 ze dne 21. května 2013 o společných ustanoveních týkajících se sledování a posuzování návrhů rozpočtových plánů a zajišťování nápravy nadměrného schodku členských států v eurozóně²,
- s ohledem na dopis tehdejšího místopředsedy Komise Olliho Rehna ze dne 3. července 2013 o použití čl. 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1175/2011 ze dne 16. listopadu 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik³,
- s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1177/2011 ze dne ze dne 8. listopadu 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku⁴,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1173/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně⁵,

¹ Úř. věst. L 140, 27.5.2013, s. 1.

² Úř. věst. L 140, 27.5.2013, s. 11.

³ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 12.

⁴ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 33.

⁵ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 1.

- s ohledem na směrnici Rady 2011/85/EU ze dne 8. listopadu 2011 o požadavcích na rozpočtové rámce členských států¹,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1174/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o donucovacích opatřeních k nápravě nadměrné makroekonomické nerovnováhy v eurozóně³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. března 2014 o vyšetřovací zprávě o úloze a operacích „trojky“ (ECB, Komise a MMF) s ohledem na země zapojené do programu eurozóny⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. prosince 2013 o ústavních problémech víceúrovňové správy v Evropské unii⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. prosince 2011 o evropském semestru pro koordinaci hospodářských politik⁶,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2011 o finanční, hospodářské a sociální krizi: doporučení k opatřením a vhodným iniciativám⁷,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 28. listopadu 2014 o revizi správy ekonomických záležitostí – zpráva o uplatňování nařízení (EU) č. 1173/2011, č. 1174/2011, č. 1175/2011, č. 1176/2011, č. 1177/2011, č. 472/2013 a č. 473/2013 (COM(2014)0905),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. ledna 2015 o optimálním využití flexibility v rámci současných pravidel Paktu o stabilitě a růstu“ (COM(2015)0012),
- s ohledem na závěry zasedání Evropské Rady konaných v červnu a prosinci 2014,
- s ohledem na závěry vrcholné schůzky eurozóny z října 2014,
- s ohledem na projev předsedy Komise Jeana-Clauda Junckera v Evropském parlamentu dne 15. července 2014,
- s ohledem na roční analýzu růstu 2015 (COM(2014)0902),
- s ohledem na projev předsedy ECB Maria Draghiho na výročním sympoziu centrálních bank v Jackson Hole dne 22. srpna 2014,

¹ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 41.

² Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 25.

³ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 8.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2014)0239.

⁵ Přijaté texty, P7_TA(2013)0598.

⁶ **Úř. věst. C 165 E, 11.6.2013, s. 24.**

⁷ Úř. věst. C 33 E, 5.2.2013, s. 140.

- s ohledem na stanovisko generálního advokáta Evropského soudního dvora Cruze Villalóna ze dne 14. ledna 2015 ohledně legality programu přímých měnových transakcí (OMT) ECB,
 - s ohledem na oznámení ECB ze dne 22. ledna 2015 o rozšířeném programu nákupu aktiv,
 - s ohledem na dokument ECB č. 157 řady *Occasional Papers* z listopadu 2014 s názvem „Identifikace fiskální a makroekonomické nerovnováhy – nevyužitá součinnost v posíleném rámci EU pro správu“ (*The identification of fiscal and macroeconomic imbalances – unexploited synergies under the strengthened EU governance framework*),
 - s ohledem na přehled politiky vypracovaný Nizozemským úřadem pro analýzu hospodářské politiky (CPB) z července 2014 „Strukturální rozpočtové saldo: trpké plody lásky na první pohled“ (*Structural budget balance: a love at first sight turned sour*),
 - s ohledem na pracovní dokument Organizace pro hospodářskou spolupráci (OECD) č. 977 ze dne 6. července 2012 s názvem „Důsledky nejistoty odhadu mezery výstupu v období krize“ (*Implications of output gap uncertainty in times of crisis*),
 - s ohledem na pracovní dokument OECD č. 163 z řady *Social, Employment and Migration Working Papers* ze dne 9. prosince 2014 s názvem „Vývoj v oblasti nerovnosti v příjmech a jeho dopad na hospodářský růst“ (*Trends in income inequality and its impact on economic growth*),
 - s ohledem na dokument z diskuse pracovníků Mezinárodního měnového fondu (MMF) ze září 2013 s názvem „Na cestě k fiskální unii v eurozóně“ (*Towards a fiscal union for the euro area*),
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a Výboru pro ústavní záležitosti (A8-0190/2015),
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že podle podzimní prognózy Komise se očekává, že po dvou letech nepředpokládaného poklesu by měl hrubý domácí produkt (HDP) v eurozóně vzrůst o 0,8 % v roce 2014 a o 1,1 % v roce 2015, což znamená, že úroveň HDP z období před krizí se v tomto roce nepodaří dosáhnout, přičemž mezera výstupu zůstane široká; vzhledem k tomu, že nejnovější prognózy předpokládají, že po delší časové období potrvá významné riziko velmi nízké inflace;
- B. vzhledem k tomu, že mezi členskými státy i po provedení programů nadále budou převládat rozdíly, kdy se předpokládaná míra růstu HDP v roce 2014 pohybuje od – 2,8 % na Kypru po +4,6 % v Irsku, což odráží stále větší vnitřní rozdíly ohrožující růst;
- C. vzhledem k tomu, že podle podzimních prognóz Komise se investice v eurozóně snížily o 3,4 % v roce 2012, 2,4 % v roce 2013 a o 17 % oproti období před vypuknutím krize;

vzhledem k tomu, že očekávané oživení ve výdajích na investice v roce 2014 a 2015 (1,7 %) je velmi slabé; vzhledem k tomu, že nedostatek investic má škodlivý dopad na budoucí generace a zhoršuje vyhlídky na udržitelnost veřejných financí;

- D. vzhledem k tomu, že je uskutečňován evropský investiční plán, jehož účelem je financovat nové investice během příštích tří let částkou 315 miliard EUR;
- E. vzhledem k tomu, že podle zimní prognózy Komise se očekává, že míra nezaměstnanosti v letech 2015 a 2016 v EU zůstane na úrovni převyšující 11 %;

Hodnocení stávajícího rámce pro správu ekonomických záležitostí

1. je přesvědčen, že současná hospodářská situace vyžaduje naléhavá, komplexní a rozhodná opatření proti hrozící deflaci nebo velmi nízké inflaci, nízkému růstu a vysoké nezaměstnanosti;
2. zastává názor, že EU nadále setrvává v mimořádně dlouhém, závažném hospodářském útlumu, který začal v roce 2008; upozorňuje na to, že mezera výstupu zůstává příliš široká, což vede k hysterezi a trvalé ztrátě výkonnosti; je přesvědčen, že má-li být zabráněno vzniku dluhové deflační pasti a mají-li být vytvořeny nové kapacity zaměřené na ekologickou transformaci hospodářství EU, je třeba dalších a koordinovaných fiskálních a měnových politik;
3. žádá, aby byl v tomto ohledu přijat dalekosáhlý zelený evropský investiční program pro Evropu zaměřený na sociální a environmentální transformaci hospodářství EU;
4. upozorňuje, že stávající rámec pro správu ekonomických záležitostí nezajišťuje odpovídající mechanismus demokratické odpovědnosti pro hodnocení hospodářských vyhlídek v rámci eurozóny nebo celkové fiskální orientace ani nezajišťuje dostatečně demokraticky odpovědný postup monitorování a hodnocení různých ekonomických a fiskálních situací rovnocenným způsobem;
5. vyjadřuje hluboké politování zejména nad tím, že rozhodnutí Euroskupiny jsou přijímána za zavřenými dveřmi, netransparentně a bez řádné odpovědnosti; vyzývá, aby byly zápisy z jednání Euroskupiny zveřejňovány; připomíná závěry své zprávy o činnosti „trojky“, kde vyjadřuje politování nad absencí demokratické legitimacy na úrovni EU a demokratické odpovědnosti Euroskupiny při přejímání výkonných pravomocí na úrovni EU;
6. připomíná závěry své zprávy o činnosti „trojky“, kde vyjadřuje politování nad nejasným rozsahem úloh „technického poradenství“ a „agentury Euroskupiny“ přenášených na Komisi i ECB v rámci přípravy, provádění a hodnocení programů pomoci; v této souvislosti vyjadřuje hluboké politování nad tím, že chybí konkrétní a odpovědné mandáty pro jednotlivé případy, které by Rada a Eurokupina postoupily Komisi, a že hrozí rovněž případný konflikt zájmů v rámci Komise, pokud jde o její úlohu v rámci trojky a její zodpovědnosti coby strážkyně Smluv;
7. konstatuje, že hlavní politické iniciativy, mezi něž patřila i doporučení týkající se politik, vycházely z ekonomických předpovědí, které nepředpokládaly nízký růst a

inflaci zapříčiněné úspornými opatřeními na začátku období a do značné míry podcenily rozsah fiskálního multiplikačního efektu v situaci vážné finanční krize a také význam přelévání do dalších zemí v období synchronizované konsolidace společně s deflačním dopadem kumulativních a zrychlených strukturálních reforem;

8. konstatuje, že břemeno ozdravných programů v zásadě nesou členské státy, které měly na začátku krize vysoké přebytky běžného účtu a vysoký poměr zadlužení k HDP, což vytvářelo celkový sklon k deflaci;
9. zdůrazňuje zejména, že nevyvážená úsporná opatření na začátku období a rozpočtové škrty v základních sociálních systémech v Evropě neměly pouze dramatické sociální důsledky, ale také byly na újmu evropskému hospodářskému oživení a ve výsledku zbytečně zhoršily poměr státního dluhu k HDP ve srovnání s nezbytnou, ale postupně a lépe navrženou dlouhodobou strategií fiskální konsolidace; zdůrazňuje, že některá dalekosáhlá úsporná opatření jsou v rozporu s povinnostmi vyplývajícími ze Smlouvy a Listiny základních práv Evropské unie;
10. zdůrazňuje, že současná situace vyžaduje hlubší a inkluzivnější hospodářskou koordinaci (s cílem zvýšit celkovou poptávku, zlepšit fiskální udržitelnost a umožnit spravedlivé a udržitelné reformy a související investice) a urychlenou reakci, aby se podařilo napravit nejzjevnější nedostatky rámce pro správu ekonomických záležitostí;
11. je proto toho názoru, že legislativní přezkum právního rámce pro správu ekonomických záležitostí není potřebný pouze z hlediska rozpočtových pravidel, ale také jako základ pro kvalitní investiční rámec pro dosažení závazného procesu širšího společensko-hospodářského sbližování v úsilí o naplňování aktualizovaných cílů EU 2020; nesouhlasí proto s hodnocením Komise, že byl současný rámec pro správu ekonomických záležitostí úspěšný a že tudíž v současné době není žádného přezkumu tohoto právního rámce třeba;
12. varuje, že kvůli nakupení postupů se rámec pro správu ekonomických záležitostí stal složitým a nedostatečně transparentním, což má škodlivý dopad na odpovědnost a přijetí pokynů, doporučení a reforem vyplývajících z tohoto rámce ze strany parlamentů, sociálních partnerů a občanů; zdůrazňuje proto, že je třeba provést přezkum právních předpisů, který by zjednodušil složité a často se překrývající postupy v oblasti dohledu a vykazování a zároveň by posílil demokratickou kontrolu a odpovědnost v rámci semestru EU;
13. uznává, že se podařilo dosáhnout určitého pokroku v oblasti odpovědnosti v rámci vnitrostátní diskuze v členských státech eurozóny, a rovněž vyjadřuje uznání příspěvkům vnitrostátních fiskálních rad;

Jak nejlépe využít flexibility existujících pravidel?

14. podtrhuje, že existující ustanovení týkající se flexibility v rámci Paktu o stabilitě a růstu, která byla zavedena, vytvářejí příliš prostoru pro vlastní rozhodování a v praxi nevytvářejí dostatečný a vhodný proticyklický rámec; připomíná, že v ekonomicky příznivých dobách řada členských států neprováděla proticyklickou konsolidaci; pokládá za politováníhodné, že prostor pro uvážení, který tento právní předpis

předpokládá, nebyl v předchozích letech i přes nízkou inflaci, nízký růst a vysokou nezaměstnanost plně využíván; podtrhuje, že v důsledku toho se tato flexibilita v oblasti vlastního prostoru pro uvážení stala spíše pravidlem než výjimkou, protože je nakonec systematicky a neúčinným způsobem využívána v době, kdy sociální a hospodářské těžkosti projevily;

15. vítá, že Komise nedávno ve svém výkladovém sdělení týkajícím se flexibility uznala, že způsob výkladu stávajících fiskálních pravidel napomáhá překlenutí investiční mezery v EU a usnadňuje provedení udržitelných a sociálně vyvážených reforem podporujících růst;
16. podporuje skutečnost, že příspěvky jednotlivých států do Evropského fondu pro strategické investice bude Komise považovat z hlediska Paktu o stabilitě a růstu za fiskálně neutrální; vyzývá k dalšímu vyjasnění toho, jak má být v souladu s výkladem pravidel pro Pakt o stabilitě a růstu uvedeným ve sdělení s těmito příspěvky konkrétně nakládáno;
17. zdůrazňuje, že sdělení o flexibilitě se zaměřuje na rozšíření působnosti ustanovení o investicích, což umožňuje, aby jistá míra omezené flexibility preventivní části Paktu o stabilitě a růstu zahrnovala i investiční programy členských států, zejména pokud jde o výdaje na projekty v rámci strukturální politiky a politiky soudržnosti, včetně Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí, transevropských sítí a Nástroje pro propojení Evropy, jakož i spolufinancování v rámci EFSI; je přesvědčen, že tento přístup je naléhavě zapotřebí přehodnotit a rovnocenným způsobem uplatnit také na nápravnou část Paktu o stabilitě a růstu;
18. je přesvědčen, že postup reforem v preventivní a nápravné části by měl demokraticky posoudit Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty v nepřetržitém dialogu se sociálními partnery; vyjadřuje politování nad tím, že ve významném počtu členských států tyto reformy v praxi oslabily sociální a environmentální práva, zvýšily nejistotu v oblasti práce a zhoršily nárok na státní důchod;
19. vyzývá k vytvoření metodických pokynů orientovaných na výsledky v oblasti vhodných reforem, včetně posouzení dopadů a nákladů a přínosů a dopadu na časový rámec a výslovné zohlednění externalit a sociální a environmentální návratnosti těchto reforem a monitorovacího mechanismu pro hodnocení jednotlivých příspěvků k dosažení vnitrostátních cílů EU2020; poukazuje na to, že toto opatření zaměřené na výsledky by také mělo poskytnout pokyny pro posouzení reforem v rámci preventivní a nápravné části Paktu o stabilitě a růstu;
20. je přesvědčen, že všeobecné hospodářské reformy, k nimž se zavázaly národní programy reforem, by měly mít měřitelný pozitivní sociálně-hospodářský a environmentální přínos a měly by přispět ke zvýšení správní kapacity;
21. vyjadřuje nicméně politování nad tím, že sdělení se nevyjadřuje k povaze „neobvyklých událostí“ mimo kontrolu členského státu, v jehož důsledku by bylo možné se dočasně odchýlit od cesty směřující k dosažení jeho střednědobého rozpočtového cíle;

Užší koordinace a správa ekonomických záležitostí: možnosti vylepšení Paktu o stabilitě a růstu v rámci přezkumu balíčku 6 + 2 právních předpisů

22. je přesvědčen, že v rámci Paktu o stabilitě a růstu a evropského semestru existuje další prostor pro flexibilitu a nezávazné právní nástroje (tzv. soft law); vyzývá Komisi, aby z této flexibility vycházela a navrhla dodatečná výkladová pravidla;
23. domnívá se, že evropská fiskální pravidla by měla být definována v rámci stávajícího komunitarizovaného rámce pro správu ekonomických záležitostí; požaduje proto nahrazení současných mezivládních dohod, jako je rozpočtový pakt, který oslabuje demokratickou kontrolu stávajících pravidel;
24. zdůrazňuje však, že revize právního rámce by byla nejvhodnějším politickým nástrojem pro dosažení skutečně proticyklického přístupu, přičemž by vyžadovala rychlejší konsolidaci během příznivějších období a více prostoru k manévrování v obdobích negativních mezer výstupu, a zejména v situaci, kdy je hospodářství na spodní hranici blížící se nule;
25. zdůrazňuje, že tato revize by mohla zahrnovat mimo jiné způsobilé řešení investic pomocí využití metod investičního rozhodování, jako je metoda založená na zůstatkové hodnotě, pro účtování určitých kategorií vysoce kvalitních veřejných investic, které vytvářejí rozsáhlé a měřitelné společenské a environmentální přínosy během období, kdy zaměstnanost a výroba nedosahují svého potenciálu;
26. zdůrazňuje, že tato metoda by zajistila inteligentní proticyklický přístup tím, že by rozložila náklady na kapitálové výdaje zaměřené na udržitelnější hospodářství, které vznikly během období poklesu, na celý životní cyklus tvorby kapitálu, což je běžná praxe v rámci účtování v soukromém sektoru;
27. vyzývá Komisi a Radu, aby lépe formulovaly fiskální a makroekonomické rámce, zejména v nápravné části Paktu o stabilitě a růstu, a umožnily tak dřívější debatu mezi zainteresovanými stranami s ohledem na to, že je zapotřebí dosáhnout většího sblížení mezi členskými státy eurozóny, a na úlohu vnitrostátních parlamentů a sociálních partnerů při navrhování a provádění udržitelných a sociálně vyvážených strukturálních reforem;
28. trvá na tom, že roční analýzy růstu a doporučení pro země eurozóny musí být lépe vypracovány a lépe využívány, aby tak byla umožněna debata na celosvětové úrovni, zejména co se týče konvergence v eurozóně; navrhuje, aby doporučení pro jednotlivé země byla založena na lepší vyváženosti a koordinovanějším přístupu mezi roční analýzou růstu a postupem při makroekonomické nerovnováze, a dále navrhuje, aby postup vedoucí k přijetí doporučení pro země eurozóny byl po náležité debatě s Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty závazný a doprovázely jej pobídky s cílem podpořit provádění těchto doporučení; požaduje, aby se doporučení v rámci postupu při nadměrném schodku stala součástí doporučení pro jednotlivé země v rámci jednoho dokumentu;
29. vyslovuje se pro posílení postupu rozpracování, následné kontroly a sledování, pokud jde o doporučení pro jednotlivé země; domnívá se, že Komise by měla výslovně určit

- doporučení, jejichž cílem je splnění aktualizovaných vnitrostátních cílů v rámci strategie EU 2020; připomíná, že v právních předpisech je zakotvena zásada, podle níž musí členské státy buď dodržovat tato doporučení, nebo podat vysvětlení („dodržuj nebo vysvětli“); vyzývá z tohoto hlediska členské státy, aby vysvětlily, jak mohou alternativní politická opatření pomoci dosáhnout měřitelným způsobem vnitrostátních cílů strategie EU 2020, pokud doporučení nebudou dodržována;
30. poukazuje na to, že hlavním nedostatkem současného rámce pro správu ekonomických záležitostí z hlediska vstupní legitimacy je nedostatek skutečného zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do vymezování a monitorování doporučení pro fiskální a hospodářskou politiku; podporuje přijetí interinstitucionální dohody, která by zajistila posílenou úlohu vnitrostátních parlamentů, pokud jde o přijetí hlavních dokumentů týkajících se evropského semestru (roční analýza růstu, zpráva mechanismu varování, doporučení pro jednotlivé země), a jejich aktivní úlohu při postupné kontrole;
 31. žádá Komisi, aby přistoupila k důkladnému posouzení pravidla pro snižování dluhu, tzv. „pravidla 1/20“, s cílem nahradit jej dokonalejším pravidlem s lepším rámcem; požaduje v tomto ohledu, aby byl dluh způsobený v důsledku podpory finančního odvětví v kontextu krize odlišován od zbylého objemu dluhu; připomíná, že zhruba jedna třetina tohoto dluhu vznikla v důsledku podpůrných opatření, která členské státy přijímaly pro bankovní odvětví od roku 2008; zastává názor, že tato část dluhu na objemu HDP by měla být snížena specifickými opatřeními, v jejichž rámci by mělo přispět finanční odvětví;
 32. žádá Komisi, aby přikročila k důkladnému posouzení střednědobého rozpočtového cíle uvedeného v rámci balíčku šesti právních předpisů s cílem nahradit jej dokonalejším pravidlem s lepším rámcem; zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že poměr dluhu vůči HDP se v poslední době sblíží s poměrem průměrného schodku vůči nominálnímu HDP, není univerzální pravidlo vhodné;
 33. požaduje, aby koncepce udržitelnosti dluhu byla revidována na základě přístupu zaměřeného na základní práva s cílem zabránit tomu, aby povinnost splácet dluh představovala překážku pro zajištění dostatečných minimálních zdrojů pro financování základních služeb, a tedy pro plnění povinností týkajících se základních práv, nebo před nimi měla přednost; podporuje zejména uspořádání celoevropské konference v podobě konventu, která se bude týkat dluhu a budoucnosti eurozóny a jejímž cílem bude změna Smlouvy za účelem zlepšení demokratické odpovědnosti a prohloubení ekonomické integrace HMU;
 34. připomíná závěry své zprávy týkající se trojky, ve kterých žádá o řešení nezbytnosti odpustit dluh Řecku a vyřešit závažný odliv kapitálu z této země, a svou žádost o aktivaci rámce stanoveného pro nakládání se znehodnocenými aktivy z dřívější doby adresovanou Radě, tak aby došlo k prolomení bludného kruhu mezi vládami a bankami a ke zmírnění zátěže veřejného dluhu v Irsku, Řecku, Portugalsku a na Kypru;
 35. žádá Komisi, aby strategii založenou na třech pilířích (investice, fiskální pravidla a strukturální reformy), která byla představena v roční analýze růstu 2015, učinila v rámci doporučení pro země eurozóny a doporučení pro jednotlivé země konkrétnější a aby svůj přístup posílila vybudováním čtvrtého pilíře, jenž by se týkal zdanění a jehož

součástí by byl mechanismus ročního monitorování vývoje v oblasti daňových podvodů a úniků, aktuálního stavu environmentálního zdanění a opatření zavedených na vnitrostátní i evropské úrovni s cílem řešit konkrétní doporučení pro jednotlivé země týkající se zlepšení spravedlnosti v oblasti daní;

36. zdůrazňuje, že stěžejní iniciativa Evropy účinně využívající zdroje požaduje postupné ukončování daňových dotací, které mají nepříznivý vliv na životní prostředí; připomíná posouzení Komise, podle kterého existuje v politice velký prostor na přesun daňového zatížení z oblasti práce do oblasti environmentálních daní;
37. zdůrazňuje, že podle Komise představují dotace a externality v oblasti fosilních paliv a jaderné energie náklady ve výši 262 miliard EUR ročně;
38. zdůrazňuje, že podle Komise představují daně v oblasti práce 53 % celkových daňových příjmů eurozóny oproti 5,7 %, která plynou z environmentálních daní; poukazuje na to, že existuje velký prostor pro takovouto daňovou reformu příznivou pro životní prostředí;
39. naléhavě proto požaduje, aby aktualizovaná strategie EU 2020 a doporučení pro jednotlivé země obsahovaly zvláštní cíle a referenční hodnoty pro monitorování postupného ukončování dotací, které narušují trh a mají nepříznivý vliv na životní prostředí, jež by mělo být provedeno nejpozději do roku 2020, a pro zvýšení podílu environmentálních daní v rámci celkových daňových příjmů do roku 2020 alespoň o 5 %;
40. je přesvědčen, že vnitrostátní fiskální rady by mohly hrát užitečnou roli na úrovni EU; požaduje vytvoření evropské sítě, která by umožňovala vypracování nezávislé a pluralitní analýzy ekonomických hledisek, jež by se stala základem náležité a dobře informované politické diskuze mezi zainteresovanými stranami; zdůrazňuje, že tato síť by měla prosazovat možnou rozmanitost, aby se zabránilo skupinovému myšlení;
41. je přesvědčen, že postup při makroekonomické nerovnováze je nutno využívat vyváženěji mezi zeměmi se schodkem a zeměmi s přebytkem, tak aby zahrnoval i země, které mají větší prostor k jednání; naléhavě žádá Komisi, aby provedla revizi postupu při makroekonomické nerovnováze s cílem svědomitě nalézt zcela souměrné odůvodnění nerovnováhy běžných účtů v rámci tohoto postupu;
42. požaduje, aby byl srovnávací přehled makroekonomické nerovnováhy doplněn o sociální ukazatele, které by měly mít přinejmenším stejnou váhu jako zbytek ukazatelů postupu při makroekonomické nerovnováze; zastává názor, že tyto ukazatele musí být schopny aktivovat nápravné opatření a nikoli jen monitorovat celkovou sociálně-hospodářskou situaci; trvá na tom, že nadměrná nezaměstnanost, nerovnost a chudoba jsou pro eurozónu také hroživou nerovnováhou; připomíná své opakované žádosti o přijetí ukazatelů účinného využívání zdrojů, ukazatelů jednotkových kapitálových nákladů a dalších ukazatelů příslušných k monitorování pokroku při plnění aktualizovaných cílů strategie EU 2020, včetně ukazatelů souvisejících s nenákladovou konkurenceschopností v oblastech, jako je výzkum a vývoj, vzdělávání a odborná příprava;

43. poukazuje na to, že ukazatel účinného využívání zdrojů, který je třeba začlenit do srovnávacího přehledu makroekonomické nerovnováhy, by měl především usnadnit monitorování pokroku dosaženého v oblasti oddělování ekonomického růstu od využívání přírodních zdrojů;
44. zastává názor, že srovnávací přehled makroekonomické nerovnováhy by měl být předložen k řádné demokratické kontrole provedené spoluzákonodárci EU, což znamená, že rámec postupu při makroekonomické nerovnováze by měl být přezkoumán alespoň v souladu s postojem Evropského parlamentu přijatým před jednáními o balíčku šesti právních předpisů, který předpokládá přijetí srovnávacího přehledu makroekonomické nerovnováhy prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci;
45. vyzývá Komisi, aby prozkoumala způsoby, jak lépe sladit preventivní a nápravnou část Paktu o stabilitě a růstu, zejména pokud jde o investice umožňující dočasné odchýlení se od střednědobých rozpočtových cílů nebo od postupu k nápravě schodku, a to s ohledem na existující bezpečnostní rozpětí v rámci preventivní části;
46. žádá Komisi, aby při hodnocení hospodářské a fiskální situace v členských státech podléhajících postupu při nadměrném schodku zohlednila veškeré náležité faktory včetně reálného růstu a inflace a míry nezaměstnanosti;
47. trvá na tom, že je třeba vyjasnit, jakým způsobem jsou v rámci postupu při nadměrném schodku zohledňovány účinné kroky;
48. trvá na tom, že zaměření na strukturální schodky od reformy Paktu o stabilitě a růstu v roce 2005 společně se zavedením výdajového pravidla při reformě v roce 2011 vytváří prostor pro provádění Paktu o stabilitě a růstu podle vlastního uvážení, neboť výpočet potenciálního růstu a možného výstupu, na němž je založeno posuzování strukturálního schodku, bývá spolu s výdajovým pravidlem předmětem řady zpochybnitelných předpokladů a mezi podzimní a jarní prognózou prochází několikanásobnou podstatnou revizí ze strany Komise, což vede k různým výpočtům a lišícím se posouzením provádění Paktu o stabilitě a růstu;
49. připomíná Komisi, že dosud neprovedla několik požadavků na monitorování uvedených v nařízení (EU) č. 473/2013 týkajících se mimo jiné odhadu multiplikačních účinků u jednotlivých zemí a uvedení toho, jak reformy a opatření napomáhají dosažení cílů stanovených ve strategii Unie pro růst a pracovní místa; vyzývá Komisi, aby jednala v souladu s článkem 265 Smlouvy a splnila výše uvedené právní závazky;
50. vyzývá v tomto ohledu Komisi, aby předložila legislativní návrh na kodifikaci koncepce „strukturálního salda“ v právních předpisech a podporuje zejména kompletnější definici této koncepce zohledňující obecnější teoretické pozadí, která by měla mimo jiné zahrnovat úzce propojené úlohy finančního cyklu a hospodářského cyklu;
51. žádá Komisi, aby při hodnocení fiskální situace členských států brala v potaz lepší vyváženost mezi dohodnutými fiskálními opatřeními a reformami a fiskálními číselnými údaji vycházejícími z odhadu potenciálního růstu HDP, mezer výstupu a strukturálního schodku, které by mohly v pozdější fázi vést k nečekaným radikálním změnám;

Demokratická odpovědnost a budoucí výzvy při zkvalitňování správy ekonomických záležitostí

52. je přesvědčen, že ve správě ekonomických záležitostí je velice zapotřebí snížit složitost a zvýšit odpovědnost, transparentnost a demokratičnost; je přesvědčen, že budoucí hlubší integrace nelze dosáhnout bez doplnění nové úrovně pravidel k pravidlům již existujícím;
53. uznává, vzhledem k současné situaci, že rámec pro správu ekonomických záležitostí je nutno napravit a dokončit, aby bylo EU i eurozóně umožněno plnit úkoly konvergence, plné zaměstnanosti a trvalých investic a jistoty;
54. vyzývá k tomu, aby se roční hlavní směry pro udržitelný růst staly předmětem postupu spolurozhodování, což by mělo být zavedeno při další změně Smlouvy, a než se tak stane, měly by být předmětem interinstitucionální dohody; pověřuje svého předsedu, aby roční hlavní směry pro udržitelný růst ve znění pozměněném Parlamentem předložil na jarním zasedání Evropské rady;
55. připomíná, že právní předpisy provedené v době krize na základě mezivládních dohod postrádají demokratickou odpovědnost na úrovni EU; zdůrazňuje, že rozsudek Soudního dvora ve věci Pringle poskytuje základ pro začlenění Evropského mechanismu stability do *acquis* Společenství;
56. připomíná námitku Evropského parlamentu, že vytvoření Evropského mechanismu stability (ESM) mimo strukturu orgánů Unie představuje krok zpět v politické integraci EU, a proto požaduje, aby byl ESM plně začleněn do rámce společenství a učiněn formálně odpovědným Parlamentu;
57. připomíná svůj postoj, že trojku je třeba nahradit komunitárním rámcem; připomíná, že nařízení (EU) č. 472/2013 stanoví rámec Společenství pro vypracování a sledování makroekonomických ozdravných programů, který by byl v souladu s úlohou tichého pozorovatele, jenž nevyjednává, určenou ECB a přehodnocenou úlohou MMF, jak požadoval Evropský parlament ve své zprávě o činnostech trojky;
58. připomíná Komisi a Radě své stanovisko přijaté na plenárním zasedání k nařízení (EU) č. 472/2013; zejména zdůrazňuje, že do tohoto postoje začlenil ustanovení, jež dále zvyšují transparentnost a kontrolu rozhodovacího procesu vedoucího k přijetí makroekonomických ozdravných programů a stanovujícího jasnější a náležitě vymezený mandát a celkovou úlohu Komise; žádá Komisi, aby tato ustanovení začlenila do rámce budoucího návrhu změny nařízení (EU) č. 472/2013;
59. zdůrazňuje, že nařízení (EU) č. 472/2013 obsahuje několik ustanovení, která dosud nebyla uplatněna; připomíná zejména požadavek ze zprávy Evropského parlamentu o trojce, že je třeba upravit memoranda o porozumění tak, aby zohledňovala postupy a instituce pro tvorbu mezd a národní program reforem dotčeného členského státu v souvislosti se strategií Unie pro růst a pracovní místa, která je stanovena v nařízení (EU) č. 472/2013 (čl. 7 odst. 1), potřebu zajistit dostatečné prostředky pro základní politiky, jako je vzdělávání a zdravotní péče (č. 7 odst. 7), a účinné zapojení sociálních partnerů do navrhování a provádění ozdravných programů (článek 8); vyzývá

- Komisi, aby jednala v souladu s článkem 265 Smlouvy a splnila výše uvedené právní závazky;
60. požaduje vyšetřovací výbor pro údajný nesprávný úřední postup trojky a porušení práva EU z její strany;
 61. požaduje, aby se ECB neúčastnila žádných programů podpory, jak je uvedeno ve stanovisku generálního advokáta Soudního dvora;
 62. žádá, aby byl opětovně posouzen postup rozhodování Euroskupiny, s cílem zajistit náležitou demokratickou odpovědnost; je přesvědčen, že v dlouhodobém výhledu by komisař pro hospodářské záležitosti měl převzít úlohu předsedy Euroskupiny;
 63. připomíná, že „skutečná hospodářská a měnová unie“ (HMU) se nemůže omezovat na pouhý systém pravidel, nýbrž že vyžaduje také zvýšenou fiskální kapacitu eurozóny, která bude mít náležitý makroekonomický dopad v celé HMU, a posílenou demokratickou legitimitu;
 64. připomíná, že bankovní unie byla výsledkem politické vůle zabránit finanční krizi a že tatáž vůle je zapotřebí v souvislosti s fiskální unií, aby se zabránilo krizi politické;
 65. žádá Komisi, aby předložila ambiciózní plán, který zohlední potřebnost reforem správy ekonomických záležitostí, jak je nastíněno v této zprávě, přičemž by měl být Parlamentu předložen do konce května 2015, s předstihem před jarním zasedáním Evropské rady;
 66. vybízí strany zainteresované v tomto nezbytném následujícím kroku hospodářské a měnové unie, aby se vyhnuly nedůslednosti a prozkoumaly všechny možnosti prohloubení HMU, které byly za dlouhou dobu dostatečně prodiskutovány a zdokumentovány, jako jsou:
 - „daňová unie“ a fiskální kapacita eurozóny spolu s odpovídajícím mechanismem demokratické legitimacy v rámci Evropského parlamentu;
 - sociální rozměr, včetně mechanismu minimální mzdy a režimu minimálních dávek v nezaměstnanosti pro eurozónu a hloubkových reforem na podporu mobility;
 - posílený mechanismus demokratické odpovědnosti s cílem zajistit, aby všechny vnitrostátní parlamenty zemí eurozóny sledovaly všechny jednotlivé kroky procesu evropského semestru, a zavedení postupu spolurozhodování do všech hospodářských oblastí (včetně článku 126 SFEU a politiky hospodářské soutěže) a s ohledem na článek 352 SFEU;
 - mechanismy přizpůsobení při asymetrických otřesech;
 - zlepšený postup pro makroekonomické nerovnováhy v eurozóně jako celku s cílem zabránit makrofinančním rozdílům a napravit je, a zajistit tak vhodnou fiskální pozici eurozóny jako celku;

- postupné sdílení státního dluhu, které půjde ruku v ruce se zvýšenou koordinací hospodářské politiky a vymáháním společných pravidel a jasným závazkem provádět hospodářsky a společensky udržitelné reformy,
 - společný systém pojištění vkladů, který EP požadoval ve zprávě „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“ zpravodajky Marianne Thyssen;
 - začlenění Evropského mechanismu stability do práva Unie a nový přístup k eurobondům;
 - fiskální kapacita eurozóny, zejména za účelem financování proticyklických opatření, strukturálních reforem nebo částečného snižování dluhu;
67. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Or. en